

Malik Hans Raj v. Prem Pal Singh and others (J. V. Gupta, J.)

(15) ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਜੇ. ਵੀ. ਗੁਪਤਾ ਜੇ.

ਮਲਿਕ ਹੰਸ ਰਾਜ,"- ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 2922 .

ਅਕਤੂਬਰ 5, 1982

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III)— ਸੈਕਸ਼ਨ 13(4)— ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਲੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਆਰਡਰ— ਆਰਡਰ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਕਬਜ਼ਾ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 13(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਬਹਾਲੀ — ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ — ਕਿਰਾਏਦਾਰ — ਕੀ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ-ਵੈਂਡੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। . ਹਾਲਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੋ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਲਿਸ ਪੋਡੈਸ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ , ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ, 1882 ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵੱਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਸ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ. ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਜੈਕਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਸ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(4) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਹਿੱਤ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸਥਿਤੀ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦਾ

ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਜੋ

ਪਿਛਲੇ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਸੀ, ਕੀ ਉਹ ਖੁਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਲੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਮੁੜ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬੇਲੋੜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ। (ਪਾਰਾ 4 ਅਤੇ 5)।

115 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 5 ਜੂਨ, 1980 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਰਾਜ ਇੰਜਨੀਅਰਾਂ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਆਨੰਦ ਸਰੂਪ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ (ਸੰਜੀਵ ਪੱਬੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ)।

ਡੀ.ਵੀ ਸਹਿਗਲ ਅਤੇ ਬੀ.ਆਰ ਮਹਾਜਨ, ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਪੀ.ਐਸ ਰਾਣਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੇ.ਵੀ.ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ 5 ਜੂਨ, 1980 ਦੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਰਘੂ ਨਾਥ ਬਜਾਜ ਅਤੇ ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਬਜਾਜ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਇਸ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੰਬੰਧ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 11 ਮਈ, 1972 ਨੂੰ, ਮੇਜਰ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਨੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਿਆਂ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ 14 ਅਗਸਤ, 1973 ਨੂੰ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ ਦਾ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ ਮਿਲ ਗਿਆ। 12 ਅਗਸਤ, 1974 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(4) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ, (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਉਸ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਰਤਣ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਇਮਾਰਤ, ਉਸੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੇ ਉਹੀ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਪੈਂਡਿੰਗ ਰਹੀ। 15 ਫਰਵਰੀ, 1977 ਨੂੰ, ਇਮਾਰਤ, ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3, ਮਾਲਕ ਮੇਜਰ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ

Malik Hans Raj v. Prem Pal Singh and others (J. V. Gupta, J.)

ਸਾਬਕਾ ਹਿੱਸਾ

ਕੰਟਰੋਲਰ 20 ਜੁਲਾਈ 1977 ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਸ.
ਨੇ 12 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(4) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ
ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ
ਦਿੱਤਾ।

ਆਖਰਕਾਰ,
ਤਰਫ਼ੋਂ
—

ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੈਂਡੀਜ਼- ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 3, ਨੂੰ ਉਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ, ਮਿਤੀ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1977 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਟਰੋਲਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਨੰਬਰ 353/L, ਮਾਡਲ ਟਾਊਨ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਫਾਂਸੀ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਲਈ . ਉਹ ਮਾਲਕ ਸਨ, ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ, ਇਮਾਰਤ ਦੇ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰਨਯੋਗ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਨ / ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕੇ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ। 48,000 ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1977 ਦਾ ਹੁਕਮ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਉੱਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ 22 ਅਕਤੂਬਰ 1977 ਦਾ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਇਹ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਮਾਰਤ ਖੰਡਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਈ ਸੀ। ਖਰੀਦ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਰੁਤਬੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖਰਚ ਕਰਕੇ ਪੂਰੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਇਆ। 40,000 ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਥੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਇਮਾਰਤ ਉਸ ਇਮਾਰਤ ਨਾਲੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਇਮਾਰਤ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਸ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇ ਹੁਣ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ 15 ਫਰਵਰੀ 1977 ਨੂੰ ਆਬਜੈਕਟਰਾਂ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਡੀ.

ਉਹ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸਹੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ:

- (1) ਕੀ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਹੰਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ?
- (2) ਕੀ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1977 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਟਿਕਾਣਾ ਹੈ?
- (3) ਰਾਹਤ.

ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੀਮਤੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਸਲ ਇਮਾਰਤ, ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਗਈ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਨੇ ਇਹ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(3) ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ 1; ਉਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ, ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ, ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਕਾਇਆ ਪਏ ਹਨ। ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਦਲੀਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅਣਉੱਚਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀਮਤ ਦੇ ਲਈ ਸੱਚਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕੰਟਰੋਲਰ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪਹੁੰਚ ਗਲਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(4) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਇਸ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ 15 ਫਰਵਰੀ, 1977 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸਦਾ ਮੁੜ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ

Malik Hans Raj v. Prem Pal Singh and others (J. V. Gupta, J.)

ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਤੱਥ ਵਜੋਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਉਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕੇਸ਼ਵ ਚੰਦ, OW-4 ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਖਰੀਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਕਮਰੇ ਖਸਤਾ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਮਾਰਤ ਦੇਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਹੁਣ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸਿਧਾਂਤ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ "ਉਸ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ - ਇਜੈਕਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਏ ਵਾਲੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਸ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਿਲਡਿੰਗ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਹਿੱਤ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਜਿੱਥੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਕੇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹੁੰਚ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਖੁਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਲੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਉਸਾਰੀ ਗਈ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ, ਇਹ ਬੇਲੋੜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਇਕੋ-ਇਕ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਇਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ। ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ 14 ਅਗਸਤ, 1973 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਮੇਜਰ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਚਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਮਾਰਤ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਰਹੇ। ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਉਸਾਰੀ ਇਕ-ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਮੁੜ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਨਾ ਬਦਲਣ ਲਈ ਮਨਾਹੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੈਂਡੀਜ਼ ਨੂੰ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਕਰਕੇ ਚੰਗੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਖਰੀਦੀ

ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(4) ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਕਾਰਨ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(6) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 115, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ।

(7) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਐਮ. ਐਮ. ਪੰਡੀ .

ਮਹੰਤ ਰਾਮ ਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਫ਼ਟਕਲ 1982 ਦਾ ਨੰਬਰ 5071-ਐਮ .

6 ਅਕਤੂਬਰ 1982

ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ (1974 ਦਾ II)- ਧਾਰਾ 109 ਅਤੇ 482-
ਮੁਲਜ਼ਮ ਇੱਕ ਵਿਆਹੁਤਾ ਔਰਤ ਨਾਲ ਅੱਧ ਵਿਚਾਲੇ ਲਟਕਦਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ